

R O M Â N A
TRIBUNALUL BIHOR – ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. /2006

SENTINȚA NR. 2007

Ședința publică din data de 3.05.2007

Președinte:

Grefier :

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta , cu sediul în

în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr. 4, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, cu sediul în București, str. Matei Millo, nr. 13, sector 1, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2 și BIROUL VAMAL SALONTA CFR, cu sediul în Salonta, str. Republicii, nr. 100, jud. Bihor pentru anularea proceselor verbale nr. emise de Biroul Vamal Salonta și a Deciziilor nr. din 26 emise de D.G.F.P. Bihor.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 26.04.2007, fiind consemnate în încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 03.05.2007.

Se constată că reclamanta a depus concluzii scrise.

TRIBUNALUL
DELIBERÂND:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Bihor sub dos.nr. /2006, reclamanta a solicitat ca în contradictoriu cu paratele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Autoritatea Națională a Vămilor, Direcția Regională Vamala Cluj și Biroul Vamal Salonta CFR prin hotărârea ce se va pronunța să se constate că valoarea în vama declarată cu ocazia efectuării operațiunilor de import este reală și în consecință să se dispună anularea

pr.verbale de control al valorii in vama nr. [redacted] si nr. [redacted].
emise Biroul Vamal Salonta CFR si a deciziilor nr. /5/07.06. si nr. /6.07.06.
emise de DGFP Bihor si restituirea garantiilor retinute de catre Biroul Vamal
Salonta CFR.

In motivarea actiunii reclamanta arata ca:

La inceputul anului 2005, respectiv lunile ianuarie – mai a introdus in tara
cartofi pentru consum,asa cum rezulta din pr.verbale de control al valorii in
vama.

Este adevarat ca, conf art 113 al.1 din Regulamentul vamal aprobat prin
HG 1114/2001, atunci cand biroul vamal are indoieli privind exactitatea
informatiilor sau a documentelor furnizate privind stabilirea valorii in vama
poate solicita importatorului sa prezinte justificari ulterioare, sens in care, in
conf.cu prev. art.1 al.1 lit c) din HG 287/2005 poate amana determinarea
definitiva a valorii in vama.

Dar, in conf.cu prev. art. 4 al.6 al HG 287/2005 termenul maxim de luare
a deciziei privind determinarea definitiva a valorii in vama nu poate depasi în
total de 160 zile de la data ridicarii marfurilor din vama.

Ori, cum rezulta din pr.verbale atacate a introdus marfurile in tara in
lunile ianuarie – mai 2005, iar organul vamal a procedat la stabilirea valorii
definitive in vama intr-o prima faza la data de 1.02.2006. si mai apoi, in urma
refacerii acestora in baza deciziei nr. /31.03.06 a DGFP Bihor la 10.05.06,
adica dupa expirarea termenului de 160 de zile.

Termenul prev. de HG 287/2005 este un termen special si nu trebuie
confundat cu termenul general prev. de art 61 din codul vamal care este o norma
cu caracter general. Legea speciala aparuta ulterior legii generale poate deroga
de la aceasta din urma,fiind aplicabila cu intaietate legii generale.

Pe fondul cauzei reclamanta sustine ca in mod gresit organele vamale au
considerat ca a fost subvaluata valoarea marfurilor ce le-a importate atata timp
cat din contractul comercial incheiat cu exportatorul rezulta indubitabil ca pretul
stabilit este CIP Oradea.

Facturile emise de exportator si pe care le-a achitat poarta aceeasi
mentiune.

In aceste conditii, o eventuala adaugare la valoarea declarata si a C/V
politei de asigurare a marfurilor pe timpul transportului ar fi vadit netemeinica si
nelegala, aceste costuri fiind in sarcina vanzatorului.

In conditiile stipularii exprese in contract a conditiei de livrare CIP Oradea
este evident ca cheltuielile vamurii marfii la export, cele de transport pana la
destinatie si costul asigurarii marfii in timpul transportului au fost incluse in
pretul de tranxactie.

Prin intampinarile depuse la dosar paratele Directia Regionala Vamala
Cluj in nume propriu si in reprezentarea paratei Autoritatea Nationala a Vamilor
si a paratului Biroul Vamal Salonta CFR (f 120) si Directia Generala a

Finanțelor Publice Bihor (122-126) solicita respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată.

În cauză au fost administrate probe cu înscrisuri.

Din examinarea actelor de la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile în cauză, instanța reține următoarele:

Cu DVI nr.408/17.02.05, 444/19.02.05, 447/19.02.05, 480/23.02.05, 643/10.03.05, 763/22.03.05, 735/18.03.05, 815/25.03.05, 701/16/03/05, 672/12/03/05, 648/11/03.05, 833/29.03.05, 882/2.04.05, 931/6.04.05, 1149/22.04.05, 1313/4.05.05, 1479/17.03.05, 1550/21.05.05, 1559/23.05.05, 1588/25.05.05, 1380/10.05.05 și 1981/22.06.05. reclamanta

ORI a introdus în țară cantitatea de 735.969 kg cartofi pentru consum calitate a II a ce au fost expediți din Serbia Muntenegru, la preturi de achiziție declarate de 0,03; 0,04; 0,056; 0,035 euro/kg în raport de care a achitat în vamă TVA și taxe vamale în sumă totală de 92.226 lei, aferente valorii în vamă declarată de reclamanta în sumă totală de 99.553 lei, fiind amânata determinarea valorii definitive în vamă.

În luna octombrie 2005, cu declarațiile vamale de import nr.3314/1.20.05; 3502/15.10.05; 3504/ 15.10.05. și 3582/20.10.05.reclamanta a mai introdus în țară cantitatea de 111.980 kg cartofi pentru consum calitate a II a ce i-au fost expediate din Serbia-Muntenegru la pretul de achiziție declarat de 0,04 euro/kg în raport de care a achitat în vamă TVA și taxe vamale în sumă totală de 4.540 lei, aferenta valorii în vamă declarată de reclamanta în sumă totală de 4.540 lei, fiind amânata determinarea valorii definitive în vamă.

Reclamanta a ridicat marfurile din vamă după plata unei garanții care să asigure încasarea drepturilor de import.

Amanarea determinării valorii definitive în vamă a cartofilor importati de reclamanta s-a datorat faptului că documentele prezentate de reclamanta autorității vamale, respectiv facturile externe, CMR-urile și dovezile de origine nu dovedesc realitatea valorii în vamă declarată de reclamanta, solicitându-i-se ca pentru determinarea valorii definitive în vamă să prezinte și: contractul de transport și dovada plății transportului, polița de asigurare a marfii pe timpul transportului, ofertele de pret ale exportatorilor, declarațiile vamale de export certificate de autoritatea vamală și orice alte documente care să dovedească realitatea valorii declarate.

Reclamanta nu a prezentat autorității vamale documentele și informațiile solicitate.

De altfel, nici în instanța reclamanta nu a depus aceste documente deși i s-a pus în vedere atât la termenul din 25.01.2007 cât și la termenul din 8.03.2007.

Se reține astfel că în mod justificat biroul vamal parat a avut îndoieli cu privire la exactitatea informațiilor și a documentelor în baza cărora reclamanta a declarat valoarea în vamă a cartofilor importati.

În astfel de situații biroul vamal are dreptul – conform art.113 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin HG

1114/2001 sa refuze determinarea valorii pe baza pretului de tranzactie si sa uzeze de procedura de determinare a valorii in vama.

Instanta apreciaza ca in mod justificat biroul vamal a procedat la determinarea valorii in vama conf art 77 din Codul Vamal al Romaniei si prev. HG 287/2005 avand in vedere conditia de livrare a marfii – CIP – potrivit careia vanzatorul suporta cheltuielile privind: vamuirea la export; transportul pana la destinatie si prima de asigurare a marfii, toate in contul si pe seama cumparatorului, cheltuieli care depasesc cu mult preturile de tranzactie inscrise in facturile externe si valoarea in vama declarata de reclamanta.

Astfel, se constata ca valoarea declarata in vama de reclamanta nu acopera nici cheltuielile de transport pe parcurs extern practicate in mod curent pe ruta respectiva, sau pe rute apropiate.

Facturile externe prezentate de reclamanta autoritatii vamale si in instanta nu sunt de natura sa justifice valoarea in vama declarata de reclamanta dat fiind ca vanzatorul exportator a suportat cheltuielile de vamuire la export, transportul pana la destinatie si prima de asigurare a marfii in timpul transportului.

Se constata ca la stabilirea valorii definitive in vama biroul vamal parat a avut in vedere prev. art. 77 din L 146/1997, ale art 113 din Regulamentul aprobat prin HG 1114/2001 si ale HG 287/2005.

Astfel, din analiza comparativa a valorilor declarate in vama de catre reclamanta raportate la cele existente in baza de date a paratei DRV Cluj, respectiv preturile de achizitie tranzactionate de catre alti importatori in aceleasi perioade, pentru acelasi fel de marfa, in cantitati sensibil egale, rezulta ca preturile de achizitie a cartofilor, acceptate ca valori in vama au fost de 0,10 – 0,35 USD/kg rezulta si ca acestea din urma sunt cu mult superioare celor declarate de reclamanta (f 121).

Ori, se constata ca autoritatea vamala parata in urma controlului ulterior asupra realitatii valorii declarata in vama de catre reclamanta pentru cartofii importati in luna octombrie 2005 a stabilit o valoare definitiva in vama de 0,10 USD/kg, la limita minima din lista de valori in vama(f 22-26).

Tot astfel, se constata ca pentru cartofii importati de reclamanta in perioada februarie – iunie 2005 biroul vamal parat, in urma controlului ulterior asupra realitatii valorii in vama declarata de reclamanata a stabilit o valoare definitiva in vama de : 0,065 euro/kg(f 37-42), 0,08 USD/kg(f 54), 0,061 USD/kg(f 35-36), 0,10 USD/kg(f 34,52,53) si 0,101 USD/kg(f 43-51) la limita minima din lista de valori in vama (f 121).

Se constata astfel ca la stabilirea valorii definitive in vama biroul vamal parat a respectat prev. art.2. din Acordul GATT, ale HG 287/2005 si in consecinta ca pr.verbale de control al valorii in vama nr.24 / 27/5.05.06(f 22-26) si nr.28 / 10.05.06.(f 33-54) sunt legale si temeinice.

Exceptia de prescriptie invocata de reclamanta a fost respinsa ca nefondata pentru urmatoarele considerente:

Termenul maxim de 160 zile pentru determinarea definitiva a valorii in vama nu este un termen de prescriptie in sensul prev. D 167/1958 prin care este reglementat dreptul la actiune, in justitie, avand un obiect patrimonial.

Acest termen este prevazut in scopul determinarii cu celeritate a valorii definitive in vama a marfurilor importate si al clarificarii situatiei juridice a garantiei constituita de importator conf.art 152 din c.vamal, respectiv de stabilire in baza pr.verbal privind determinarea definitiva a valorii in vama a faptului daca garantia se disponibilizeaza sau se incaseaza in totalitate sau in parte la bugetul de stat.

Altfel, ar insemna sa acceptam ca termenul de 5 ani, prev.de art 61 din c.vamal si de art.88 din c.pr.fiscala, pentru stabilirea obligatiilor fiscale a fost modificat printr-o Hotarare de Guvern, ceea ce este inadmisibil deoarece s-ar incalca principiul suprematiei legii, consacrat constitutional.

Conf.art. 13 din c.pr.fisc.in interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa se respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata prin lege.

Ori, prin adoptarea HG 287/2005 nu s-a voit si nici nu era posibil a se modifica termenul de 5 ani in care organul vamal are dreptul sa stabileasca obligatiile vamale ale importatorului.

Instanta a respins cererea de probatiune formulata de reclamanta intrucat:

Pentru a dovedi ca pretul de achizitie mentionat in facturi este real, reclamanta a solicitat incuviintarea administrarii unor probe testimoniale, respectiv audierea ca martor a numitului [redacted] despre care a afirmat ca a fost intermediarul relatiilor comerciale cu societatea exportatoare si a numitului [redacted]; administratorul societatii comerciale vanzatoare.

Instanta a respins cererea de probatiune ca neconcludenta si inutila cata vreme ceea ce trebuia a fi dovedit era valoarea in vama care se compune din pretul marfii din factura externa, cheltuielile cu vamuirea marfii la export, cheltuielile de transport pana la destinatie si cheltuielile cu prima de asigurare a marfii in timpul transportului, cheltuieli care pot fi dovedite doar cu inscrisuri pe care reclamanta a refuzat a le depune la dosar, cu motivarea ca nu le detine.

Astfel de cheltuieli potrivit dreptului comun pot fi dovedite numai cu inscrisuri dat fiind ca este vorba de acte juridice a caror valoare depaseste, fiecare, suma de 250 lei, iar paratele s-au opus incuvintarii probei testimoniale solicitata a fi administrată.

Cererea de probatiune prin inscrisuri din care sa rezulte ca o alta firma a importat cartofi de calitatea a II a la pretul de 3 centi a fost respinsa pe de o parte pentru ca la fila 121 din dosar sunt mentionate valorile in vama a cartofilor importati de alti agenti economici, iar pe de alta parte si nu in ultimul rand, pentru determinarea valorii in vama pe langa facturile depuse la dosar, reclamanta trebuia sa depuna si actele privind cheltuielile de vamuire la export, cheltuieli de transport pana la destinatie, cheltuieli cu asigurarea marfii in timpul transportului pe care asa cum s-a retinut mai sus a refuzat a le depune.

Pentru toate aceste considerente urmeaza a fi respinsa ca nefondata actiunea introdusa de reclamanta [redacted] pentru anularea pr.verbale de control al valorii in vama nr. [redacted] /5.05.06 si nr. [redacted] /10.05.06. si a deciziilor nr. [redacted] /5.07.06. si nr. [redacted] /6.07.06. si pentru restituirea garantiilor constituite si retinute de catre Biroul Vamal Salonta CFR.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE :

Respinge actiunea introdusă de reclamanta [redacted] cu sediul în [redacted] în contradictoriu cu pârâtele Directia Regionala Vamala Cluj cu sediul în Oradea str.A.Române nr.4, Biroul Vamal Salonta CFR cu sediul în Salonta str. Republicii nr.100 jud Bihor, Autoritatea Nationala a Vamilor cu sediul în București str.M.Millo nr.13.sect.1. si Directia Generala a Finantelor Publice Bihor cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2, pentru:

-anularea pr.verbale de control al valorii in vama nr. [redacted] /5.05.06 încheiate de pârâțul Biroul Vamal Salonta CFR și a deciziei nr. [redacted] /5.07.06. emisă de parata DGFP Bihor prin care s-a stabilit in sarcina reclamantei obligatia de plata a sumei de [redacted] lei, din care [redacted] lei cu titlu de taxe vamale, iar [redacted] lei cu titlu de TVA;

-anularea pr.verbale de control a valorii in vama nr. [redacted] /10.05.06. încheiate de pârâțul Biroul Vamal Salonta CFR si a deciziei nr. [redacted] /6.07.06. . emisă de parata DGFP Bihor prin care s-a stabilit in sarcina reclamantei obligatia de plata a sumei de [redacted] lei, din care [redacted] lei cu titlu de taxe vamale, iar [redacted] lei TVA;

-obligarera paratelor la restituirea garantiilor retinute de catre paratul Biroul Vamal Salonta CFR.

Cu recurs in termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica din 3.05.2007.

PRESEDINTE

GREFIER

RED.

DACT.

7 ex din 14.05.07.

5 com/ 05.07.